

na jeho základě exekuci. Zvítězivší straně není v exekuci zákonným předpisem zabráněno, není povinna čekat, zda bude podána stížnost pro porušení jazykového práva a až bude s konečnou platností vyřízen spor o užití jazyka. Kdyby měla opravná stolice býti zmocněna, by na základě příznivého pro stěžovatele výsledku sporu o použití jazyka v opravném prostředku podjala se věcného jeho vyřízení, vedlo by to k důsledkům, ohrožujícím v netušené míře bezpečnost právních poměrů. Nelze si domyslet, jakým způsobem měl by při této možnosti býti zjednanán dřívější stav, jakým způsobem měly by býti zvráceny majetkové přesuny, jež mezi tím byly přivoděny vyexekvováním napadeného rozhodnutí a napotomními majetkovými opatřeními. Z toho všeho, co řečeno, vyplývá, že odmítnut-li Nejvyšším soudem opravný prostředek podle čl. 4 jaz. nař., nelze procesuálně oddělit spor o užití jazyka v opravném prostředku od otázky pravomoci napadeného rozhodnutí a že Nejvyšší soud při příznivém vyřízení stížnosti pro porušení jazykového práva nemá zákonné možnosti, by podjal se nyní věcného vyřízení opravného prostředku. Dohledacímu úřadu přísluší, jakž vhodně řečeno v čl. 96 (3) jaz. nař. naříditi nápravu, která jest podle povahy věci ještě možná, nemůže však naříditi Nejvyššímu soudu, by podjal se věcného vyřízení opravného prostředku, poněvadž tato náprava není procesuálně možná a přípustná. Není úkolem Nejvyššího soudu, by zkoumal vhodnost a uspořádání věci v zákoně. Nejvyšší soud je vykonavatelem, není však tvůrcem zákonných předpisů. Proto stížnosti na tvrdost zákona dlužno adresovati tam, kam patří, nikoli na Nejvyšší soud. Podle zásady tu vyslovené řídil se Nejvyšší soud již ve svém rozhodnutí čís. 7019 sb. n. s., na něž poukazuje odmítavým usnesením. Byl tudíž vyřízen dovolací rekurs vymáhající strany konečným způsobem. Stížností na ministerstvo spravedlnosti domohla se vymáhající strana rozhodnutí, že měla právo užití menšinového jazyka, jiného významu však rozhodnutí to nemá pro věc, neboť odmítnutím dovolacího rekursu stalo se rozhodnutí krajského soudu v Jičíně právoplatným, a jest exekuční návrh vymáhající strany zamítnut konečným způsobem. Jest proto jakékoliv další vyřízení zmíněného opravného prostředku vyloučeno podle zákona, ježto právoplatné rozhodnutí nemůže býti přezkoumáno, tím méně změněno.

#### Čís. 8160.

**Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.**  
Jde o zmatek podle obdoby § 477 čís. 4 c. ř. s., povolil-li soud znalcům, by podali posudek písemně, a rozhodl o odhadní ceně, neposkytnuv stranám možnost nahlédnouti do písemných posudků nebo zvědět o jich obsahu při zvláštním roku, podati proti nim námítky a připomínky a dávat znalcům otázky.

(Rozh. ze dne 22. června 1928, R I 451/28.)

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti stanovil soud své stolice odhadní cenu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by v řízení pokračoval a znovu rozhodl.

### D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávnění. První soud zahájil sice odhadní řízení podle zákona, ustanovil znalce, oznámil je včas stranám k podání případných námitek a provedl ohledání nemovitostí za účastenství stran, povolil však znalcům, by podali posudek písemně, a rozhodl o odhadní ceně, aniž poskytl stranám možnost a příležitost nahlédnutí do písemných posudků, nebo zvědět o jich obsahu při zvláštním roku, podati proti nim námítky a připomínky, a klásti znalcům otázky. Tímto postupem byly porušeny předpisy § 2. čís. 5 nesp. říz., že strany mají být slyšeny o všech pro soudní rozhodnutí podstatných okolnostech, dále § 272 nesp. říz. a § 289 c. ř. s., že pro způsob provádění i nesporného odhadu platí předpisy procesního řízení, tedy nyní civilního soudního řádu, strany mají právo být přítomny při podávání posudku a klásti znalcům otázky za účelem jeho vysvětlení a doplnění nebo přezkoumání jeho správnosti a spolehlivosti. Vytknutý postup nelze srovnati ani s předpisy reálného odhadního řádu pro nemovitosti ze dne 27. května 1896, čís. 78 ř. zák., neboť i podle těchto musí v případech, kde znalci nepodali posudek hned při ohledání nemovitosti, podle §§ 26 a 31 být stranám poskytnuta ještě před konečným usnesením o odhadní ceně příležitost, aby podaly proti posudku znalců námítky. Pro nezákonný postup soudu trpí řízení zmatečností podle obdoby § 477 čís. 4 c. ř. s., proto musilo být mimořádnému rekursu podle § 16 nesp. říz. vyhověno a uznáno, jak se stalo.

### Čís. 8161.

**Nenarozenému potomstvu povolanému k fideikomisární substituci musí být pro projednávání pozůstalosti ustanoven opatrovník k obhájení jeho zájmů. Narozeným substitutům (jich zákonným zástupcům) nemůže však být bráněno, by své zájmy nehájili sami.**

(Rozh. ze dne 22. června 1928, R I 465/28.)

Pozůstalostní soud ustanovil opatrovníka k ochraně zájmů fideikomisární substituce jakož i k ochraně zájmů dosud nenarozeného potomstva povolaného závětí zůstavitelovou bezprostředně k substituční posloupnosti. Rekursní soud zrušil ustanovení opatrovníka jako předčasné.